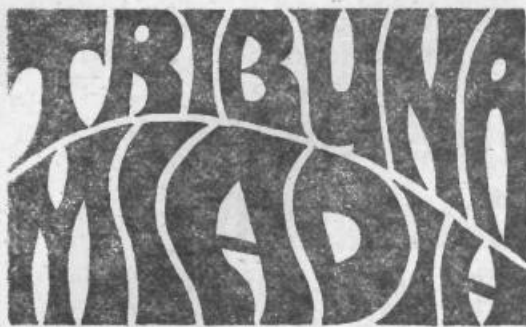

**Z volilno-programске
konference OK ZSMS
naše občine**

Novi ljudje - nove ideje

Še eno mandatno obdobje je za nami. Vrh naše OK ZSMS je zamenjan, na zadnji volilno-programski konferenci, ki je bila 30. septembra, so delegati izvolili novega predsednika Toneta Krušiča, podpredsednika Matjaža Prinčiča, sekretarja Marka Kapusa, petnajstčlansko predsedstvo, predsednike področnih konferenc, nadzorni odbor in odbor za statutarna vprašanja in pritožbe ter delegata za kongres ZSMJ Matjaža Prinčiča. Čeprav izvolitev teh organov ni bila prva točka dnevnega reda, jo postavljamo na prvo mesto, saj bodo mogoče nove osebe na novih položajih prinesle kaj novega (ali pa ne!).

Splošen vtis opazovalca konference je bil: zelo živahna, če bi ocenjevali privatne pogovore in dokaj skromna, če bi gledali in poslušali razpravo. Delegati, ki so izpolnili svojo nalogo in prenesli stališča svojih osnovnih okoliš, so dali pripombe na samo poročilo (delu OK ZSMS, češ da je preveč splošno in nepopolno, predvsem o delu mladine v naši občini in nasploh ter o problematiki mladinskega prostovoljnega dela. Na tem področju bo treba letos marsikaj razčistiti in to ne samo v ZSMS, ampak tudi v drugih DPO, ker »to ni le mladinski problem«, kot je pravilno ugotavljal eden od delegatov. Tudi o problematiki interesnih dejavnosti, ki vključujejo tako veliko število mladih, so govorili. Skladi za njihovo financiranje so se občutno izpraznili in če se ne bomo zavzeli, da se ti skladi vsaj do polovice napolnijo zdaj, bo položaj čez nekaj let še bolj pereč ali pa se o njih sploh ne bomo mogli pogovarjati, ker bodo povsem zamrle.

To so bili nekateri posebni poudarki razprave, kot skupni imenovalci pa bi lahko imenovali odločenost vseh za nadaljnjo graditev in razvijanje samoupravnega socialističnega sistema, krepitev materialne osnove naše družbe ter ohranjanje revolucionarnih pridobitev in vrednot.

Cilj in naloga ZSMS v prihodnje je, da razgiba in zainteresira mlade za delo v osnovnih organizacijah ter jim nakaže poti za uresničevanje njihovih posebnih interesov. Da bi pa to dosegli (in to ne samo v ZSMS), je potrebno »obračunati z oportunistom v lastnih vrstah, ker bomo tako dosegli zaupanje ljudi, ki se zadnje čase rahlo izgubljajo. Nam bo to uspelo?

Pogovor s šišenskima delegatoma

PRED KONGRESOM - O KONGRESU

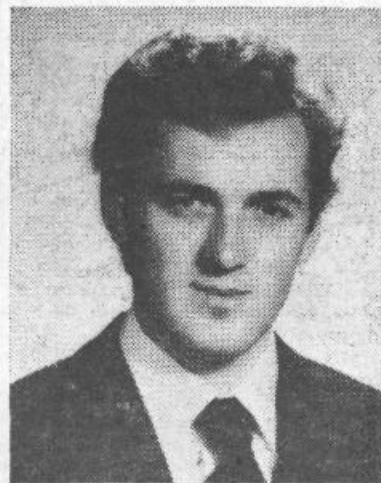
11. kongres ZSMS je že pred vrati. Z nekaterimi šišenskimi delegati smo se pogovarjali o samih pripravah za kongres ter o tem, kaj naj bi nam novega prinesel.

Duško Jovanovič, delegat iz Litostroja: »Pri nas so razprave o kongresnih dokumentih potekale zelo tvorno, v nekaterih tozidih so bile zelo kvalitetne, ponekod pa so jim kongresni dokumenti bili podlaga za razgovor o problemih, ki mlade najbolj tiščijo. To so vsekakor družbenoekonomski položaj mladih, uveljavljanje nagrajevanja po delu, izboljšanje delovnih razmer, doseganje enakopravnega položaja v samem procesu proizvodnje, saj so marsikje mladi še vedno v neenakopravnem položaju, ker niso na delovnih mestih, za katera so usposobljeni, preprosto nimajo priložnosti, pokazati svoje znanje, starejši jim ne zaupajo. Nadalje je pereča stanovanjska problematika.

Pri obravnavi nekaterih tem so se nam v razpravi pridružili tudi predstavniki drugih DPO, kar se nam zdi pravilno. Sami bomo bolj težko rešili vse, kar nas tare. Za kongres pripravljam referat o družbenoekonomskem položaju mladih v Litostroju.

Na samem kongresu pa mislim, da je zelo pomembno, da analiziramo vse, kar smo v medkongresnem obdobju naredili, kaj ne ter zakaj ne. Treba je prekiniti s staro prakso zapisovanja sklepov, ki jih potem nihče ne uresničuje.

Zdravko Fic, predstavnik OK ZSMS: »Ze zaradi svoje dolžnosti sem imel pregled nad razpravami OO ZSMS v naši občini. Splošne pripombe so bile, da so dokumenti pretežki. Novi osnutki so to upoštevali. Nadalje, da so dokaj radikalni, ker prinašajo realno sliko o položaju mladih in njihovih problemih: brezposelnost, položaj v delovnem procesu,

nagrajevanje po delu, stanovanjsko vprašanje ter položaj v vzgojno-izobraževalnem procesu. Če bodo smernice nadaljnjega dela uresničene, bo to nov korak naprej. Za to pa je vsekakor potrebno med nami samimi narediti malo reda in se dogovorjenih stvari držati. Pri vsem tem pa je dejansko potrebno, da se povežemo z drugimi DPO, bolj bi morali sodelovati. V novem pokongresnem obdobju načrtujemo reorganizacijo nekaterih organov ZSMS. Upam, da se vsi zavedamo, da nove oblike dela ne bodo že same po sebi prinesle tudi nove vsebine. Vsebine bomo ustvarili in dali sami.

Vilma Prezelj

**11. KONGRES ZSMS
NOVO MESTO**

Odnos mladih do starejših

Dve generaciji

Lep, sončen dan je. Sprehajam se po parku in opazujem. Zagledam dedka z vnučkom, ki počasi stopata, se pogovarjata in opazujeta počasnega polža, se ozirata za ptički, postojita pri rožnem grmu. Z roko v roki se razigrano smejita. Razmišljam: »Dve generaciji, najmlajša in najstarejša, kakšno veliko nasprotje in hkrati tako čudovito prijateljstvo!« Spomnim se na prijetne sprehode s svojim dedkom, na dedkovo ljubezen do mene, na njegovo potrpežljivost, ko je odgovarjal na moj »zakaj« in je sledil njegov »zato«. Koliko strpnosti, ki jo nam, mladim, velikokrat manjka?! Mi, mladi? Kakšni smo v očeh starejših? Starejši imajo za sabo dolgo življenjsko pot, svoj delež so prispevali družbi. Njihovo življenje v kraljevi Jugoslaviji ni bilo »kraljevsko«, mladost v revščini, polna odrekanja, boja za pravice, za našo svobodo. In danes? Zivimo v socialistični Jugoslaviji, družba starejšim posveča veliko skrb, tudi oni se v družbo samoupravnno vključujejo.

Ali mi, mladi, znamo dovolj ceniti starejše? Spoštujemo jih in želimo živeti z njimi v prijateljstvu. Toda, ali jim vedno priskočimo na pomoč, kadar jo potrebujejo? V svoji mladostni brezskrbnosti pogosto ne vidimo, da je torba, ki jo nosijo, pretežka za stare roke, pozabimo jim odstopiti sedež na avtobusu in pomagati pri prečkanju ceste. Bolni in osamljeni potrebujejo našo pomoč. Pogosto pozabljam na vse to, velikokrat nenamerno, vendar bi bilo lepo, če bi pomoč nas, mladih, bila vsakdanji prizor. Pa saj se trudimo, le prevečkrat pozabimo na to, da bi z malce pozornosti lahko osrečili starejše. Res se mnogokrat razhajamo v mislih, ne razumejo nas, toda brez njihovih nasvetov in izkušenj bi nam bilo težko.

Maja Jaklič, 7. b
OŠ Valentin Vodnik